

La pluja

Denise Levertov

Tracto de recordar vells somnis. Una veu. Qui va entrar.
I mentrestant la pluja, tot el dia, tot el vespre,
so quiet seguit. Abans no es fes massa fosc
he contemplat els iris blaus ajaguts sota la pluja,
la flama de les roselles ha vacil·lat i s'ha apagat.
Una veu. Gairebé recordada. Hi ha hagut vegades
que els déus entraven. Entraven a una cambra, a una cova?
Un llarg tancat on jo era, la quarta paret
massa distant o massa fosca per veure-la. Els ocells són silencis,
cap papallona a la llum de les finestres. Sols un roser que es balanceja
travessa el reflex de la taula, que emmiralla gotes de pluja.
M'han posat les mans a les espatlles.
 Què és el que m'han dit
 Com ha respost la meva vida?
La pluja, la pluja...

Traducido por Montserrat Abelló